

VECTOR 1, 2, 3/1986

**Tekijät Jim McGreal (kuvat),
Rich Mrozek (teksti)**

27 sivua sarjakuvaa (väri), \$ 1.50

Now Comics, Chigago, USA

Tietokonesarjakuvan esiinmarssi jatkuu. Vectorin ensi numero ilmestyi kesäkuussa 1986.

Jännityskirjailija Henry Vector saa vaimoltaan lahjaksi tietokoneen, jolla osoitetaan olevan erikoisia ominaisuuksia. Vaimo osti koneen halvalla loppuunmyynnistä. Koneesta näyttävät puuttuvan käsikirjat ja levyasema (lienee ollut todella halpa – nykyään ei katsota koneen, josta puuttuu levyasema kelpaavan mihinkään hyötykäyttöön). Kaiken lisäksi kone lähettää säteitä, jotka hypnotisoivat Henryn ja kun hän vielä yrittää saada konetta toimimaan, tulee oven läpi mustiin pukeutunut veikko, joka hajottaa tietokoneen, seinän ja kantaa Vectorin vaimon talon katolle kuin King Kong ikään. Osoittautuu, että tyypin nimi on Modem, ja se on druidipapin käskyläinen. Pappi haluaa Henryn pään kokoelmiinsa, koska sinne on varastoitu tietoa hänen saamastaan tietokoneesta.

Tietokonekammoa poteva ihminen pelkää saavansa shokin väärän napin painamisesta tai pelkää, että kone ottaa hänet valtaansa – hän putoaa koneen sisään.

Tietokonepelon taustalla on tietämättömyys tietokoneiden kyvyistä ja pelko omien kykyjen riittämättömyydestä uuden teknologian parissa. Amerikassa saatujen kokemusten perusteella vaikeimmat tapaukset ovat yleensä keski-ikäisiä hallinnon virkamiehiä ja sihteereitä.

Kauhusarjakuvat (kuten Vector) käsittelevät pelkojamme konkreetisoituna. Vector voisi olla unta, sellaisen miehen unta, joka tietää, että huomenna hänen täytyy ryhtyä opettelemaan tietokoneen käyttöä – ilman käsikirjoja. En tiedä, onko tämä tiedostettua vai heijastusta taiteilijan omista peloista...

Kuvitustyöstä antoi muuan sarjakuvantuntija pika-arvion: "Minä kyllä erottanut mikä tässä on tietokoneella piirretty." Lehden mainoslause kuuluu 'The Ultimate Visual Experience' mitä lehti ei kylläkään ole. Suurin osa kuvituksesta on tehty tavalliseen tapaan tussikynällä ja piirtäjänä tekijät ovat lähinnä luokkaa 'taitava amatööri'. Tietokoneen piirtämiä yksinkertaisia, karkeita viivapiirroksia ja abstrakteja värigraafikkamuotoja on käytetty kuvaamaan Vectorin tietokoneen ympärilleen muodostamaa voimakenttää, Dimension V:tä.

Tietokoneena tekijöillä on ollut AT&T:n Frame Creation System, jota käytetään mm. Videotextin kuvien tekoon. (Videotext on käytössä Suomessakin, se on palvelu, jossa kotona olevalla pääteellä otetaan yhteys puhelinverkon kautta tietokoneeseen käyttäen televisiovaastointia näyttölaitteena.) Tällä systeemillä ei saavuteta kovin suurta kuvan terävyyttä, se vastaa suunnilleen Commodore 64:n tai vastaavan kotitietokoneen näyttöä. Kuvat on tulostettu Diablo C-150 -värimustesuihkukirjoittimella, joka pystyy väljällä perusväillä saamaan aikaan yhteensä 7 väriä ja 5 harmaan tasoa. Tarkkuus on 120 pistettä tuumalle (47 pistettä/cm).

Kolmannessa numerossa tekijät vaihtoivat tietokoneita, uusi on IBM PC, jossa on Quick-Pel-piirtoalusta ja Picture Painter-ohjelma.

Sarjainfossa 3/1986 kirjoitin Mike Saenzin piirtämästä sarjakuvasta Shatter, joka on piirretty kokonaan Apple Mackintosh-tietokoneella. Saenz käyttää tietokonetta, koska se nopeuttaa piirtämistä ja helpottaa korjausten tekoa (hän on perfektionisti, korjaa työtään jatkuvasti, kunnes tulee aika lähettää se toimitukseen). Näkyvin ongelma oli Mackintoshin huono erotuskyky, joka häytti yksittäisten kuvien selvyyttä. Tilanne on vielä huonompi Vectorin kohdalla: mitään kasvonilmeitä ei saa kuvassa esille. Eniten se häyttää kolmosnumerossa, josta 15 sivua tapahtuu Dimension V:n sisällä. Piirtäjä onkin tyytynyt käyttämään paljon suurirasterisia, värikkäitä muotoja. Värikirjoittimella tulostettuna niistä on tullut varsin erikoisia, erilaisen näköisiä. Piirtäjän ensisijainen tarkoitus onkin ollut aikaansaada kuvia, joita ei muilla tavoin voi tehdä. Tietokoneen käyttö ei hänen mukaansa nopeuta työskentelyä. Suurirasterisia kuvia voi tietysti tehdä ilman tietokonettakin, esim. teettämällä kirjapainossa, tosin se tulee kalliiksi.

Vector on myynyt varsin hyvin ja tietävästi ostajien joukossa on ollut paljon tietokoneharrastelijoita. Ainakin kolmen ensimmäisen numeron perusteella Vector jäänee tietokonesarjakuvan historiaan pelkäksi kuriositeetiksi. Juoneltaan se ei ole mitenkään tuore ja kuvitus ei ole niin edistyskellistä, että se pitäisi sarjaa pinnalla.

Pauli Ruonala

Lähteitä:

Tietokonepelko Printti-lehti 5/1987
Mike Saenzin haastattelu Comics Interview 21 (1985)

